

Butlletí de Salesians Cooperadors i Llars Don Bosco

Inspeccoria Mare de Déu de la Mercè

Num 80 - Juliol 2014

En aquest butlletí ...: (pàg.)

- 1.- **Les vacances:** Déu no en fa.
- 3.- **Curs 2013/14:** un any de canvis a Terrassa.
- 5.- **El que és essencial és invisible als ulls:**
"Da mihi animas, ...".
- 6.- **Piiip ... sona el mòbil. Serà un Watsapp?:**
sentir-nos més a prop.
- 9.- **Petits detalls, actes senzills ... moments genials:** una abraçada desde Ciutadella.
- 10.- **Recés a Terrassa:** Uffff! quin dia.
- 11.- **Projecte Estrella CSJM:** a Catete (Angola)
- 12.- **EE.EE a Poblet:** ens veiem l'any que ve!!
- 13.- **Seminari COMAFASA:** un alto en el camino.
- 15.- **Assamblea i promeses:** quina alegria.
- 16.- **Consulta Regional:** trobada enriquidora.
- 17.- **Nova composició Comissió Llars don Bosco:** bones notícies.
- 18.- **Comissió Nacional de Llars don Bosco:** cronica de la reunió.
- 20.- **El conte de l'Angel:** moltes gràcies
- 21.- **Mi mejor amigo:** per el Mateo.
- 22.- **Esdeveniments familiars.**
- 23.- **Parlem amb ...** Antonio Marzo

Pàgina web:

www.cooperadors.salesians.info

E-mail de contacte:

comunicacio.sccc@gmail.com

Les vacances

Editorial

Estem arribant al final d'aquest curs. Fins i tot alguns, com ara nosaltres, ja hem fet la cloenda. A l'ambient es nota que les vacances són a prop, en petits comitès ja es parla d'on anirem de vacances, quins llocs hem escollit per viatjar, si hem llogat una caseta o una parcel·la del càmping, etc.

No sé on vaig llegir un cartell, o potser era una pintada a la paret, no ho recordo bé, però sí recordo el contingut, em va quedar gravat a la memòria, deia:

"Déu no fa vacances"

Sortosament Déu no en fa de vacances, ens continua estimant igual que tots els dies de l'any. I nosaltres?, també fem vacances de pregària, de pastoral, d'amor als altres, d'eucaristia, de caritat ...? És fàcil deixar-se portat per la riuada de la societat, però els cristians en general i els

"El pensament és la llavor de l'acció."

Ralph W. Emerson

salesians en particular hem de practicar allò que també a vegades veiem en algun establiment comercial: “Obert les 24 hores, tots els dies de l’any”. No cal posar-se les mans al cap i dir desesperadament que tots tenim dret al descans després d’un curs de feina, és de calaix que teniu raó. Jo en el meu humil pensament, crec que a vegades oblidem alguns dels nostres compromisos. Per què ho dic: a les vacances passades la majoria dels rebosts solidaris de la meua ciutat estaven tancats a l’agost, els menjadors escolars també tanquen els mesos no escolars. Puc preguntar o afirmar ... Els pobres per vacances mengen.

Les estadístiques cada vegada son més esfereïdores i la pobresa infantil augmenta any rera any. Des de l’Esquix ja fa un parell d’anys que oferim el menjador als nens de famílies desestructurades dins dels nostres Casals i ja estem pensant en el mes d’agost. Enguany no serà possible per qüestions econòmiques, però està en ment que el curs que ve, oferirem un Casal en el mes d’agost amb menjador, per a les famílies amb més necessitats. Tal com deia D. Bosco confiem amb la Divina Providència per tirar endavant aquest projecte.

Estimats germans, he passat un curs molt agradable al vostre costat, espero haver complert les expectatives que vau posar en mi i no haver-vos decebut, si és dona el cas, demanar-vos disculpes, si no ho he fet més bé és perquè no en sé més. Que passeu tots unes bones vacances amb les vostres famílies i recordem sempre que: Déu no fa vacances.

Albert Franch i Martínez

Coordinador Provincial

“Hi ha moltes coses que semblen impossibles tan sols perquè encara no les hem intentat.”

André Gide

“La gran família de Terrassa”

Després d'un bon final de curs amb l'assemblea de fi de curs i la promesa de la Ma Jesús, érem conscients dels canvis que venien a Terrassa.

En primer lloc, vam voler iniciar el nou curs fent una sortida per enfortir els llaços de la gran família que formem.

Després, fer front als nous esdeveniments. La parròquia de Ma Auxiliadora deixava de ser parròquia, el nostre centre canviava.

També canviava el delegat ja que era el rector de la parròquia, el Ramon Muray marxava i el substituïa com a Delegat en Jordi Lleixa. La Lolita Ribot, que assitia al

grup com animadora també marxava de Terrassa. Aquests canvis es van haver d'assumir, cosa que a poc a poc hem fet. També el dia a dia amb qüestions personals a vegades ha estat complicat. Per tant, no podem dir que aquest any ens hagi estat fàcil, encara que amb l'ajuda de Ma Auxiliadora i D. Bosco l'hem superat.

Sens dubte, aquest any la pregària ens ha ajudat a superar les nostres dificultats. Ens agrada molt poder compartir la pregària de Taizé. Des de ja fa uns anys, preparem tres pregàries a l'any amb aquest estil. Un diumenge al trimestre a les 20h a la Capella de les Salesianes de Terrassa ens trobem amb la comunitat de les Salesianes -i per a tot aquell que ho desitgi- en un profund ambient d'espiritualitat i pregària. Ara ens queda la del tercer trimestre que prepararem amb il·lusió. La preparació de la pregària ens serveix com un moment de reflexió i de comunió. La darrera d'aquest curs va ser el dia 8 de juny.

**VOLS
UN
CARVIP?**
TU TENS MOLT A FER!

I per acabar el curs, hi ha hagut dos esdeveniments molt importants, tot i que molt diferents. Per una banda, a finals de maig vam tenir una trobada amb la Delegació de l'Ong Vols a Terrassa, per conèixer-nos, intercanviar impressions sobre les nostres associacions i així construir comunitat que treballa per al món. De l'altra, diumenge 1 de juny hi va haver una trobada de tots els grups de fe de la Casa. Un moment per compartir "misa y mesa", que ens fa adonar de la Vida en majúscules que hi ha a l'Obra Salesiana de Terrassa.

Un darrer record....

Durant aquest curs també volem tenir presents les persones que ens han deixat, que han estat tan especials per a nosaltres: la mare de la Lolita, la germana del Cisco, l'avi del Lluís i, darrerament, el "pare" de l'Eva i la cunyada de la Ma Jesús. Acompanyar en el dol els germans és sentir-nos família.

Centre de Terrassa

"Mai no s'ha fet res de gran sense entusiasme"

Ralph W. Emerson.

El que és essencial és invisible als ulls

Des del centre de Meridiana

En la seva obra *El Petit Príncep*, conte poètic i filosòfic, Antoine de Saint Exupéry (1900-1944) ens descriu el més profund del sentit de l'amistat. S'hi fan afirmacions que ens poden servir de reflexió per a les relacions entre les persones.

"Heus aquí el meu secret. Només hi veiem bé amb el cor. Tot el que és essencial és invisible per als ulls".

Vull enllaçar aquesta introducció d'un autor francès nascut el 1900 d'una obra absolutament laica amb la manera que Don Bosco tenia d'acostar-se a les persones.

Don Bosco (1815-1888), gairebé un segle abans, home molt modern i visionari per al seu temps ja va veure que de les persones calia que ens quedéssim amb allò d'essencial. Qualsevol noi o noia, orfe, d'una família desestructurada, sense gaire o gens formació era susceptible de ser valorat en el seu jo més profund.

Recordem l'episodi de la sacristia amb Bartolomé Garelli: "...però, saps xiular?" com a paradigma de quina estratègia tenia per arribar al cor de cada noi.

Amb el seu estil de proximitat, Don Bosco s'acosta als seus joves de la mateixa manera que el petit príncep s'acosta a la seva rosa.

"Hi ha una flor...em penso que m'ha domesticat..."

"És el temps que he perdut per la meua rosa el que la fa tan important."

I és així que va fent seus els joves del seu oratori i va transmetent-los els seus valors salesians d'alegria, proximitat, familiaritat, de bons cristians i honrats ciutadans així com estimació a Maria Auxiliadora.

"Da mihi animas, caetera tolle" (Dona'm ànimes, la resta no m'interessa)

Amb aquesta frase tan important per a la congregació salesiana, Don Bosco feia referència, fent un paral·lelisme amb el petit príncep, al que hi ha de més profund en el cor dels homes. I què és l'ànima d'algú? Allò d'essencial. El que no podem obviar, el que dóna sentit a la vida de les persones.

El que és més important d'aquesta afirmació és la seva vigència avui més que mai.

En gran part de la nostra societat es valora les persones pel seu **TENIR**: diners, presència, una bona feina, estudis, una posició... una societat on el consum i l'estatus és el centre i on tot passa per

davant de la persona.

El criteri de Don Bosco, en canvi, ens posa a tots en un mateix nivell, posa el centre de la persona en el seu interior, en el que **ÉS** de veritat.

Montse Vilaplana.

Grup de Salesians Cooperadors.

"He comès el pitjor dels pecats. No he sigut feliç" Jorge Luis Borges.

Piiiiip ... sona el mòbil. Serà un Whatsapp??

Des del centre de Meridiana

Ja tenim el primer Whatsapp del matí . Acabem de rebre un fragment de l'Evangeli. Aquest va acompanyat d'un comentari per a pensar, pregar i començar el dia dedicant l'activitat al Senyor.

8:15 AM

Ens va bé sobretot a qui ens costa trobar un moment per pregar en el brogit del dia a dia. Si costa poc de llegir un missatge, encara menys si ve de l'Evangeli. I si ara no tinc temps, allà està en el mòbil i aprofitaré per llegir-lo quan tingui una estoneta...

Ara ens arriba l'últim dibuixet o foto divertida que corre per les xarxes socials. També va bé un somriure. És una bona manera de començar el dia i, és clar, de començar-lo en contacte amb la nostra família de Salesians Cooperadors de Meridiana.

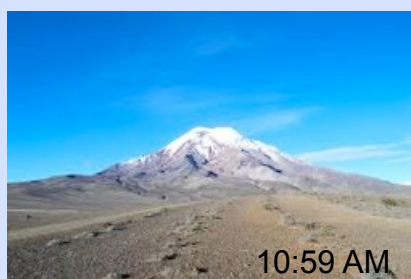
8:30 AM ✓✓

Un de nosaltres felicita a qui avui fa l'aniversari. Tothom envia el seu missatge, unint-se a la felicitació.

8:45 AM

Avui el fill d'algú dels nostres té un examen. Li desitgem tota la sort del món i el tenim també present en la pregària.

9:00 AM ✓✓

10:59 AM

Algú sap quina és aquesta muntanya que estem pujant?

11:00 AM

“No és difícil tenir èxit. El que és difícil és mereixe'l” Albert Camus.

A les nostres famílies ja comença a haver-hi gent gran. En el següent, un pregunta: Com es troba la teva mare? Què us ha dit el metge? Ja teniu els resultats d'aquella prova?

12:00 PM ✓✓

També en un altre whatsapp s'aprofita per explicar-nos com de fantàstics han estat els joves de la parròquia en aquella trobada.

12:50 PM

12:29 PM

Uns del grup són a Madrid. Quin grup més internacional!!!

12:30 PM ✓✓

Ja sabem el nom del Rector Major. Que l'Esperit Sant l'il·lumini per guiar la Família Salesiana!

13:00 PM

Un que diu: Ja vinc... Vés a saber cap a on va... Aquestes coses també passen.

16:00 PM ✓✓

No sé si avui podré venir a grup.

17:00 PM

No pateixis. Estigues tranquil.

17:01 PM

“Cada cosa té la seva bellesa, però no tothom la pot veure” Confuci.

I això varia d'un dia a l'altre sense agobiar-nos, però mantenint-nos informats, a prop i respectuosos els uns amb els altres.

Les tecnologies de la informació ens permeten sentir-nos més a prop de la resta dels membres del grup. Quan ens comuniquem compartim la fe, la pregària, la vida, el dia a dia i també, és clar, les alegries, les preocupacions i les tristeses.

No sempre és fàcil fer un bon ús del telèfon mòbil, de l'ordinador... però en el nostre grup hem aconseguit acostar-nos els uns als altres i cuidar encara més aquest Esperit de Família Salesiana i també la nostra vocació salesiana. Que el mòbil ens ajuda a cuidar la nostra comunitat? Doncs sí.

També ens permet pregar, i tenir-nos presents els uns als altres durant el

dia. La informació és ràpida i és una eina per estar més disponibles i a punt pel que necessitin els nostres germans de comunitat.

Ens mantenim units en comunitat perquè sabem què preocupa a l'altre. El tenim present en la nostra pregària del dia a dia i li mostrem la nostra disponibilitat. També ens agrada saber que tenim la resta del grup que ens fa costat en aquella situació personal que estem vivint.

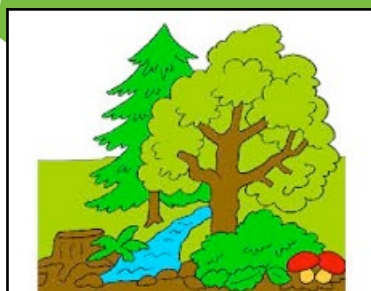
És un compartir la vida d'una manera diferent.

Montse Vilaplana

Grup de Salesians Cooperadors

Que passeu molt bon estiu!!!

“No sabem mai de què som capaços fins que no ho intentem” Charles Dickens.

Un 24 de maig d'ara fa ja 25 anys sa nostra germana Fela feia la promesa de Salesiana Cooperadora. Ho volíem celebrar i per això ens vam reunir per participar a l'eucaristia del capvespre.

Després davant sa nova icona de Maria Auxiliadora de Ciutadella, l'Àngel Asurmendi ens va dirigir unes paraules i acompanyats per sa comunitat de salesians i alguns aspirants vam renovar ses nostres promeses.

Aprofitant l'avinentesa també vam fer entrega d'un recordatori per na Fela, en Biel i na Pili que ja tenen 27 anys de promesa i en Xavi que en té 26. Tots junts vam acabar amb un sopar a dalt sa comunitat on no hi van faltar històries i anècdotes.

Gràcies a tots per fer possible aquest acte i sobretot a l'Àngela i na Marga per la seva generosa entrega.

Aprofito també per acomiadar-me de tots vosaltres ja que aquest és es darrer escrit al butlletí. He demanat als meus germans cooperadors ser rellevat com a coordinador després d'alguns anys de servei en què Calós comença a recollir es fruits de tants anys de sembra i poder-me dedicar així a altres crides que van sorgint.

Una abraçada molt forta per a tots des de Ciutadella.

Bernat

Centre de Salesians Cooperadors de Ciutadella

MOLTES
GRÀCIES!!

Recés a Terrassa

Des del centre de Sabadell

Bona tarda, em presentaré: sóc un patinet com qualsevol altre, a qui avui han fet treballar de valent. M'he passat el matí al pati de l'escola dels Salesians de Terrassa.

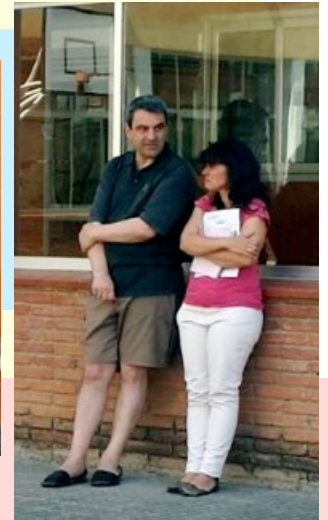
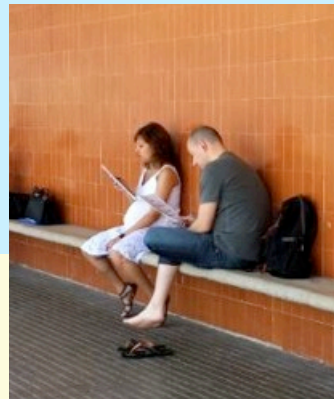
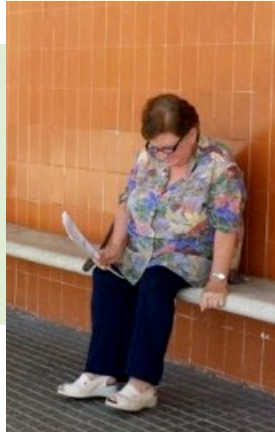
La família salesiana de Terrassa i Sabadell s'han trobat avui per fer un recés de fi de curs, per tant, de bon matí, els nens m'han pujat al cotxe i tota la família hem anat cap a Terrassa. Ens hem ajuntat una bona colla.

Mentre jo jugava al pati amb els nens, a la parròquia de l'escola, els grans de la colla, escoltaven amb atenció un recés que animava l'Emili Marcos. Al cap d'una estona han sortit fora el pati. Alguns anaven caminant tot pensatius pel pati, d'altres han buscat un raconet fresc i s'hi han estat una bona estona. Quan els nens em conduïen a prop d'ells, he pogut veure les seves cares de reflexió i treball, a tots se'ls veia molt concentrats. Més tard he sentit que comentaven entre ells, que al recés havien reflexionat sobre la seva crida i la seva vocació Uffff!! Quines coses més complicades i compromeses que es plantegen els adults, amb raó els veia jo tan concentrats!!!

Per sort per a mi, feia molta calor al pati i els nens s'han ficat una estona dins l'escola per resguardar-se del sol i a mi m'han deixat reposar una estona, aparcant en un racó. Mestrestant, a l'església, continuava el recés on la família salesiana recollia tot el reflexionat durant el matí i ho compartien a l'eucaristia.

Quan ha arribat el migdia, tothom s'ha assegut a una taula mooolt llarga que han muntat al gran passadís de l'escola. Després de beneir la taula, han compartit un bon dinar i jo feia una becaïneteta estirat a l'ombra.

De sobte m'he despertat: va nens, que ja marxem, recolliu el patinet que anem cap a casa. Després dels petons i les abraçades, m'han posat al cotxe i som-hi, cap a casa.

Una abraçada
Un patinet cansat de Sabadell

“Mai no ens hem de penedir de les nostres llàgrimes.” Charles Dickens.

Equipamiento de una casa para jóvenes necesitados en Catete (Angola)

Breve Descripción del proyecto y la población beneficiaria:

Con este proyecto se quiere dar respuesta a una necesidad de los jóvenes que terminan un proceso dentro de la casa de acogida pero que están solos o su familia les rechaza y todavía no están en condiciones de gestionar solos su libertad: su preparación intelectual es insuficiente, no tienen trabajo, no tienen casa donde residir; es decir continúan expuestos a todos los peligros de la calle con el riesgo de volver a la situación de la que salieron.

Para dar respuesta a estas situaciones son necesarias algunas casas (alquiladas o

propias) en las que, con el debido acompañamiento, puedan iniciar en grupo una experiencia de cierta autonomía. Se pretende que por las mañanas trabajen y por las noches continúen sus estudios.

Estos jóvenes necesitan de ayuda material y de acompañamiento. Para ello se cuenta con una casa en Catete que necesita de un equipamiento casi total, se necesita equipar la casa de Catete y completar el mobiliario de otras dos casas en Luanda.

Després de molts anys de deixar d'anar als EEEE de Poblet, aquest curs hi he tornat a anar (i espero no tornar a deixar de fer-ho).

Diria el de sempre:

- ✎ que vaig viure un moment privilegiat per poder aturar-me i posar ordre al meu dia a dia;
- ✎ que l'entorn és formidable;
- ✎ que la gent amb qui vaig estar els dos dies és fantàstica;
- ✎ que l'ambient que es fa és del tot acollidor;
- ✎ que vam reviure uns anys fantàstics perquè ens vam adonar que aviat farà 30 anys del Campobosco, de la sala de les tines...
- ✎ que cal escoltar el que Jesús vol de mi i el que espera que faci;
- ✎ que cal viure la vida seguint el nostre projecte;
- ✎ que cal que em deixi interpel·lar per la Paraula;
- ✎ que cal obrir les meves portes a l'acció de l'Esperit;
- ✎ que cal viure el meu compromís sense por;
- ✎ que cal que pregui, ja que la pregària és el motor de la meva vida (o hauria de ser-ho);
- ✎ que he de ser constant;
- ✎

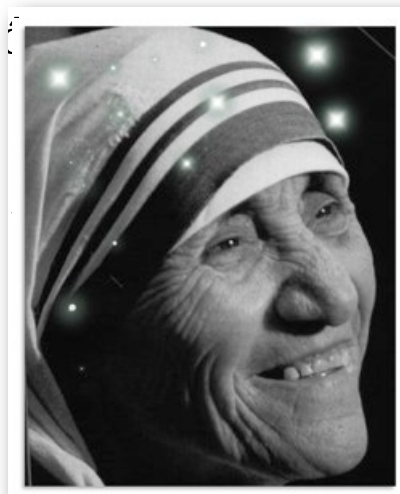
Us podria dir moltes coses; però amb les paraules no en tindria prou.

Em limitaré a compartir dues pregàries amb vosaltres. La primera, molt, molt, molt senzilla, és meva (fruit d'una estoneta de silenci al monestir de Poblet: les quatre parets i jo); l'altra és de la Mare Teresa de Calcuta.

Tant de bo ens veiem l'any que ve a Poblet.
Mònica

Senyor, avui he gaudit del
silenci. He escoltat el silenci.
Gràcies per donar-me aquest
moment privilegiat.
Gràcies per posar en el meu
camí a les persones que
m'ajuden a trobar-te.
Gràcies perquè sempre fas que
et busqui... encara que a
vegades no et trobi (o crec que
no et trobo).
Ajuda'm, Senyor, a tenir-te
sempre a prop.
Ajuda'm, Senyor, a saber llegir
els signes que em poses al
davant.
Tot i els moments de dubtes...
**GRÀCIES PER ESTAR SEMPRE
AL MEU COSTAT.**

El fruit del silenci és l'Oració
El fruit de l'oració és la Fe
El fruit de la fe ... és l'Amor
El fruit de l'amor ...és el Servei
El fruit del servei ...és la PAU

Nos pidieron que comentáramos lo que hacemos en los retiros de CoMaFaSa. Sería largo de explicar, pero intentaremos resumirlo.

Empezaremos diciendo que en estos últimos Ejercicios Espirituales de FaSa, los realizados esta pasada semana santa en Solsona, se decidió cambiar el nombre de CoMaFaSa por “ FaSa: Espiritualitat d'inserció” , ya que nos dábamos cuenta que estos retiros y Ejercicios no sólo están destinados a los miembros de la familia salesiana que trabajan en el campo de la marginación explícita, sino a cualquier miembro que quiera profundizar en la espiritualidad salesiana con el matiz de la inserción social.

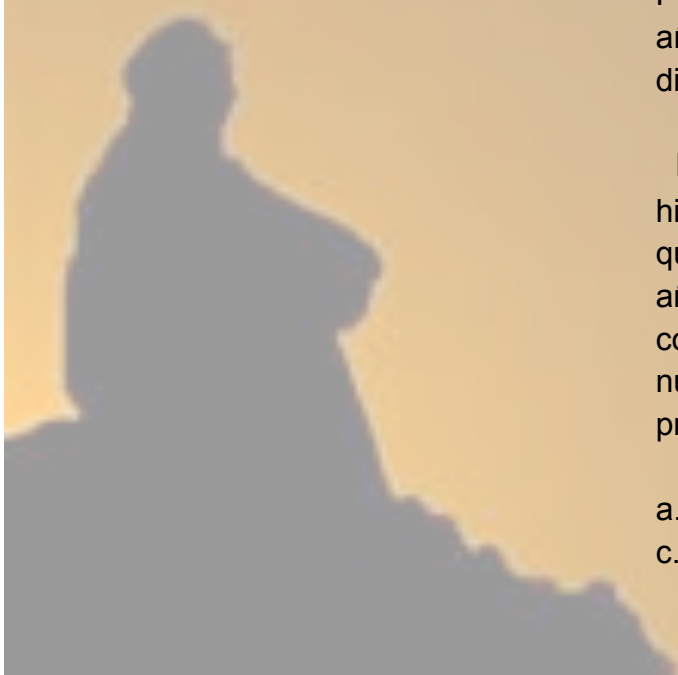
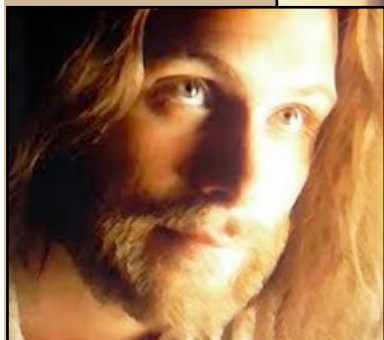
Estos Ejercicios se realizan cada año desde el viernes antes del domingo de Ramos hasta el Jueves Santo y siempre en Solsona. Además de estos ejercicios, dicha comisión también organiza dos retiros al año: uno el tercer domingo de noviembre y otro el tercer domingo de febrero y éstos suelen ser en Barcelona.

En un principio estos Ejercicios eran cada dos años y su finalidad estaba clara: Compartir para ayudarnos a vivir la espiritualidad salesiana de la encarnación.

Pero en el 2007 se decidió hacerlos cada año y añadir, además los dos días de retiro con una dinámica parecida a la que ponemos al final.

En el 2010, en uno de los encuentros de retiro, hicimos una primera sesión para revisar y sintetizar los que habíamos ido trabajando a lo largo de estos tres años. El trabajo que llevamos a cabo nos permitía concretar quince núcleos que nos distinguían en nuestra espiritualidad y que queríamos ver con mayor profundidad; los organizamos en tres grandes bloques:

- a.- Relación con Dios
- b.- Relación con los demás y
- c.- Estilo de relación

¿Cuál es la dinámica actual de los retiros?

Esquema de la primera sesión de la mañana:

- Oración
- Hecho de vida, presentado por uno de los asistentes (preparado ya con antelación)
- Estudio de Evangelio, igualmente preparado y presentado por uno de los miembros
- Silencio
- Compartir
- Comida

Esquema de la tarde:

- Presentación de un “núcleo “ con el esquema de la revisión de vida
- Silencio
- Compartir
- Eucaristía

Nosotros pensamos que vale la pena asistir y hacer un alto en el camino, en nuestra actividad un tanto acelerada. Aquí tenemos la oportunidad de reflexionar, de profundizar, de compartir y así poder actuar con mayor coherencia.

La asistencia de salesianos/as y laicos es muy constante. Nosotros procuramos

asistir siempre ya que como sabemos la fecha con antelación le damos prioridad. Os aseguro que vale la pena hacer un alto en el camino.

Ángel y Paquita

**“El futur ens tortura i el passat ens encadena.
Vet aquí per què se’ns escapa el present.”**

Gustave Flaubert.

Promeses de SSCC a Sabadell

El passat 1 de juliol, a l'escola salesiana de Sabadell vam celebrar l'assemblea de fi de curs de la nostra província.

Què vam fer?

- Donar un cop d'ull als objectius que com a província ens havíem marcat per al curs.
- Presentar, també, un esborrany del calendari 2014/15, per poder guardar ja a les agendes del curs vinent, un foradet per a les dates més importants de l'associació.
- Recollir les impressions que tenim de les trobades associatives. Vam presentar un resum de les enquestes que hem anat fent al final de les trobades.
- Informar sobre el procés creatiu del nou web, que com ja tots sabem es va posar en marxa el 31 de gener passat, diada de Don Bosco.
- Informar sobre com havia anat l'any en el MJS (el Moviment Juvenil Salesià)

Ens va il·lusionar molt comptar amb la presència d'en Raúl i l'Antonio de la SER (Secretaria Executiva Regional dels Salesians Cooperadors d'Espanya i Portugal) que van venir des de Madrid per passar el matí amb nosaltres, tot compartint l'assemblea.

En Raúl ens va informar sobre els projectes que duu a terme el CSJM (ONG "Cooperación Salesiana Jovenes del Mundo"), principalment l'anomenat "Projecte Estrella" proposat per al curs vinent: Equipament d'una casa per a joves necessitats a Catete (Angola).

L'Antonio ens va animar a participar en algun càrrec al servei de la nostra associació, ens va assegurar que serà enriquidor i ens omplirà d'alegries.

Després de l'assemblea va venir el moment més important de la jornada. Vam compartir l'eucaristia en què dos germans nostres del centre de Sabadell van fer la seva promesa com a Salesians Cooperadors: Rosalyn i Manolo. Va ser una celebració emotiva i plena d'alegria.

Vam acabar el matí amb un pica-pica, compartint uns amb els altres, les impressions de tot el curs.

Centre de Sabadell

Consulta Regional dels SSCC de la regió d'Espanya i Portugal

Del 13 al 15 de juny del 2014

Vida d'Associació

Quatre SSCC de la nostra província: Albert, Antonio, Chema, Anabel i Mercè vam trobar-nos dissabte al matí al tren per començar a gaudir d'un cap de setmana intens. Anàvem a la Consulta Regional de salesians Cooperadors de la Regió d'Espanya i Portugal. A Madrid vam trobar-nos amb els nostres delegats SDB i FMA, l'Angel i la Montserrat que ja havien començat la trobada un dia avanç.

Dissabte al matí, tot just arribats a la casa, vam tenir el tema de formació: "L'espiritualitat salesiana", presentada per l'SDB José Miguel Núñez Moreno.

Va ser una exposició intensa, plena de frases i comentaris molt interessants. Us en faig cinc cèntims:

- Don Rua deia de Don Bosco: "No dio paso ni acometió empresa alguna que no fuera por el bien de los jóvenes."
- A l'oratori: "Siempre hay pan para todos"
- "Mamá Margarita es el regazo donde se acunó la congregación salesiana."
- "Dios te ve": repetía mamá Margarita al seu fill.
- Per a Don Bosco, el primer és la persona: "Da mihi animas ..."
- "Els joves són el lloc de trobada del salesià amb Déu.

Aquest són alguns dels molts comentaris que ens va exposar el José Miguel amb la seva ponència.

Dissabte a la tarda va ser una estona de diferents informacions a tots els nivells: el Consell Mundial de SSCC, vocalies regionals (SER), consells provincials ...

Diumenge al matí ens vam dividir per sectors:

- Els vocals de comunicació de les diferents províncies ens vem reunir per parlar i practicar sobre una nova plataforma que ens ofereix microsoft: Office 365.
 - Els vocals de pastoral familiar també van trobar-se per reflexionar sobre la gran importància que té la pastoral familiar en els nostres centres i la seva continuïtat i coordinació amb la pastoral juvenil.
- La comissió del Congrés Regional 2015 es va reunir per continuar amb la seva tasca de preparació.

En els àpats i en les estones lliures vam poder gaudir de companyia i conversa amb els diferents germans salesians cooperadors d'altres províncies. Xerrades que sempre són enriquidores.

Mercè Felip
Vocal de comunicació

"Aneu amb compte amb la tristesa. És un vici"

Gustave Flaubert.

Nova composició Comissió Llars don Bosco

Vida d'Associació

Com ja sabeu la Comissió provincial de Llars don Bosco ha viscut un any d'una certa provisionalitat i transició. Entre tots els membres hem procurat gestionar els diferents aspectes derivats del servei animador de la comissió.

Ara, podem afirmar que iniciem una etapa de major estabilitat i amb un **organigrama** més clar. Es tracta, doncs, d'una **molt bona notícia**. Per això, us comuniquem que a **efectes de l'1 de juliol de 2014** la comissió queda **estructurada** de la següent manera:

- Manuel J. García i M. del Prado Ibarrola, matrimoni coordinador
- Maria Infantes, àmbit secretaria
- Rafael Femenías, àmbit infraestructura trobades
- Andreu Ibarz (àmbit formació) i Pilar Pérez (àmbit comunicació)
- Josep Escofet i Mercè (àmbit economia)
- Montserrat Domèch, Delegada
- Àngel Cabello, Delegat

Les dates de trobades de la comissió (Sabadell) per al curs 2014-15 són:

- 8 de setembre 2014
- 10 de novembre 2014
- 18 de maig de 2015
- 15 de juny 2015

La trobada general: 19 d'octubre de 2014 a Badalona

El calendari de les reunions de matrimonis secretaris i consiliaris és:

- 22 de setembre de 2014
- 24 de novembre de 2014
- 1 de juny de 2015

Tots els membres de la comissió volem **agrair la generositat i disponibilitat del nou matrimoni coordinador (Manuel i Ma. del Prado)**, i també, de la **Maria** que s'incorpora des d'aquest moment. Així mateix volem agrair la dedicació de la **Isabel Ramírez** que ha compartit durant uns anys el seu temps i esforç.

Cordialment,
Pilar Pérez, responsable de comunicació

Durant el cap de setmana del 28 i 29 de juny de 2014 es va celebrar al Col·legi «Salesianos-Loyola» d'Aranjuez (Madrid) la reunió de la comissió Nacional de Hogares don Bosco sota l'animació dels nostres coordinadors Chema i Anabel. En total 14 persones.

Per a nosaltres era una primera experiència presencial –més enllà de les reunions virtuals mantingudes amb Skype- i que va resultar del tot positiva. Positiva pels continguts perquè vam tenir temps per parlar de la situació del Moviment a les províncies, d'aprofundir el document sobre la Pastoral Familiar de la Família Salesiana (elaborat una comissió de membres de tota la FASA de Barcelona), de repassar la situació per a la formació del curs 2014/2015, de compartir una reflexió sobre la relació entre Pastoral Familiar i la Pastoral Juvenil, de comentar la Solidaritat econòmica en el Moviment i la seva situació econòmica, així com, iniciar el projecte de la comissió per al curs 2014/2015.

Una encantadora trobada per l'acolliment de la comunitat sdb i amb una extraordinària obra educativa de més de 1900 alumnes amb tots tipus d'oferta formativa. L'estona de visita a les instal·lacions de la formació professional va ser una de les més interessants. Per l'entranyable i càlida acollida en les llars de diversos matrimonis que van oferir casa seva per allotjar-nos. Una reunió amb un ambient fabulós de convivència en els moments dels àpats o en la breu visita als jardins d'Aranjuez. I unencontre plenament celebratiu, doncs, dissabte vam tenir ocasió de celebrar l'Eucaristia com a comissió i, diumenge, ens vam incorporar a la

celebració de noves 5 promeses de salesians cooperadors.

Són d'aquelles reunions que qualificaríem d'intenses i profundes, i de les quals cal donar-hi gràcies per l'amplitud de l'experiència viscuda i, també, per la percepció de la vida, potencia i il·lusió en el Moviment. Estem convençuts de què la Pastoral familiar –en general- (recordeu el tema del pròxim Sínode!) i la situació del Moviment –en particular- viuen una esperançada època de transició. Hem de seguir treballant molt però en l'actual escenari això resulta altament estimulant i engrescador. Des d'aquí un agraïment a tots aquells que van fer possible aquesta reunió.

Pili Pérez i Andreu Ibarz

**“L'home que ha començat a viure seriosament per dins,
comença a viure senzillament per fora”**

Ernest Hemingway.

“Els contes de l'Àngel”

Cuento que parece un chiste, pero tiene su “miga”

Había un hombre que trabajaba en la oficina de correos, cuyo trabajo era procesar las cartas que traían la dirección ilegible.

Un día llegó a sus manos una carta que traía escritura temblorosa y que iba dirigida a Dios, pero no tenía dirección alguna. Como esa carta no iba a ningún lado, decidió abrirla para ver de qué se trataba.

“Querido Dios: Soy una viuda de 84 años que vive de una pequeña pensión. Ayer alguien me robó el monedero que tenía 200 euros. Era lo que me quedaba para el mes, y ahora voy a tener que esperar hasta el mes que viene. No sé qué hacer.

El próximo domingo es Navidad y había invitado a dos amigas mías a cenar, pero sin dinero, no tendré qué ofrecerles; no tengo ni comida para mí. No tengo familia y eres todo lo que tengo; mi única esperanza. ¿Me podrías ayudar? ¡Por favor!

Sinceramente, María “

Fue tal el impacto que la carta causó al empleado postal, que éste decidió mostrarla a sus compañeros de trabajo. Todos quedaron sorprendidos y comenzaron a buscar en sus bolsos y carteras. Al final de la tarde habían hecho una colecta de 180 euros. Los guardaron en un sobre y lo mandaron a la dirección de María.

Esa tarde, todos los empleados que cooperaron sintieron un rico calorcito en el ambiente y una sensación de satisfacción que tal vez no experimentaban desde hacía mucho tiempo, al saber lo que habían hecho por María y sus amigas.

Llego la Navidad y se fue.

Algunos días después de la Navidad, llegó a la oficina de correos otra carta de María. La reconocieron inmediatamente por la escritura y porque iba dirigida a Dios. La abrieron y todos con curiosidad leyeron lo que decía:

“Querido Dios: Con lágrimas en mis ojos y con todo el agradecimiento de mi corazón te escribo estas líneas para decirte que hemos pasado, mis amigas y yo, una de las mejores Navidades de la vida. Y todo por tu maravilloso regalo. Debes saber que siempre hemos sido fieles a tu mandato y hemos guardado tus mandamientos, tal vez sea la razón de tu benevolencia con nosotras. ¡Gracias, Dios! Por cierto faltaban 20 euros. Seguramente se los quedaron esos desaprensivos de Correos...”.

Mateo Guirao

El día 5 falleció nuestro hermano en la fe Mateo Guirao, salesiano cooperador. El funeral tuvo lugar el día 7, a las 11 horas. Su hija Nuria me pidió que dijera unas palabras en su funeral, no podía negarme y a pesar de la inmensa tristeza que me invadía, así lo hice. Albert, nuestro Coordinador provincial, me solicita hoy que transcriba lo que desee para el Boletín de SS CC.

Mateo fue un cristiano practicante, de una fe profunda vivida desde siempre y compartida con su esposa Antonia e hijos Nuria i Albert, en nuestra comunidad de M. Mazzarello. También era el lugar donde realmente se encontraba muy feliz, allí expresaba su gran sensibilidad en los temas que tratábamos; a veces con pocas palabras, pero plenas de sensatez, de vocación salesiana, siempre con humildad, jamás se irritaba. Si en algún momento alguno nos “salíamos de tono” él con gran calma y serenidad encontraba la palabra adecuada para que volviera a la normalidad: ¿Cómo lo decía? Con su sonrisa, con esa sonrisa que será la “foto” que queda para siempre en todas las personas que le trataron. Qué atento y servicial y de esos detalles podrán dar testimonio Alfonso, Magda, María Fernanda, especialmente ellos, pues, al no tener coche, allí estaba el de Mateo para lo que hiciera falta: recogerlos, llevarlos...

El día antes de su fallecimiento entré en la U.C.I acompañado de su sobrina Pili, enfermera. En los minutos que allí estuve (yo ya sabía que le quedaba poco tiempo) me pregunté: “Mateo, si pudieras hablar ¿qué nos dirías a tus hermanos del centro?”. La respuesta segura habría sido: “Permaneced unidos, alegres, viviendo la vocación de

salesianos que tanto bien me hizo”. Y así será, su recuerdo y sonrisa siempre nos acompañará. Cuando Nuria, su hija, me pidió que dijera algunas palabras, sabía que éramos amigos, pero nadie sabía el grado de amistad que nos llegaba a unir.

Mateo era mi amigo, mi mejor amigo, en los más de treinta años que ha durado nuestra amistad: en viajes, en vacaciones, reuniones, comidas, cenas, entre “Amics de María Auxiliadora”... Jamás hubo ningún “roce”, ninguna mala interpretación, me consultaba asuntos, temas... Como situándose en segundo lugar siendo él superior a mí en todos los conceptos. ¿Cómo no iba a ser mi amigo, mi mejor amigo?

Ayudaba a todas las personas que a él acudían, había dado trabajo, en su pequeña empresa a quién se lo solicitaba o sabía que lo necesitaba... Siempre recordaré su ayuda anual para “viaje Andorra”. Durante 21 años hemos ido llenando el autocar, yo a veces le

decía: “Mateo, no lo voy a hacer este año”, y él me animaba: “Buscaré amigos que nos acompañen”. Y así lo hacía. En las tertulias allí estaba con su sonrisa, con su simpatía, con su buen hacer lleno de amor y entrega a los demás.

Decía D. Bosco: “No solamente debéis querer sino hacer que realmente se sientan queridos”. Estoy seguro que Mateo tuvo en vida el privilegio de saberse querido por salesianos, salesianas, SS CC, amigos... por cualquier persona que le hubiera tratado... Él tenía un don especial. Con su sonrisa sabía transmitir alegría, confianza, amistad,

cercanía y eso sólo lo puede hacer una persona llena de amor.

He perdido a mi mejor amigo, pero estoy convencido que estando en la Casa del Padre se habrá convertido en el intercesor que me ayudará a sobrellevar el gran vacío y tristeza que llevo en el corazón.

Su amigo Armando.

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

- ★ Ens han deixat per anar a la casa del Pare:
 - El Domingo Albarez, germà del Luis Fernando Albarez, delegat regional dels SSCC de la nostra Regió Iberica (2 juny 2014).
 - El Mateo Guirao, SSCC del centre M.Mazzarello (5 juliol 2014)

Preguem per ells.

“Hem d’escoltar amb el cap, però deixar parlar el cor” Marguerite Yourcenar.

Soy una persona sencilla y normal, sin grandes pretensiones. Estoy felizmente casado con Maite y tenemos tres hijos, Óscar Manuel, María Teresa y Paula María. Y desde hace casi dos años, un nieto, Óscar, que me colma de alegrías y al que le dedico bastante tiempo. Estoy jubilado desde hace tres años después de una larga actividad laboral. Afortunadamente, Maite y yo compartimos nuestra vocación de salesianos cooperadores, lo que facilita mucho mi tarea al servicio de la Asociación.

Nací en una bonita ciudad, Linares, de la provincia de Jaén, pero por motivos laborales mis padres se trasladaron a Puertollano donde tuve la suerte de conocer a los Salesianos, participando en el Oratorio y disfrutando de él.

Estudié en la Universidad Laboral de Sevilla, hoy Universidad Pablo de Olavide, allá por los años finales de los cincuenta y principio de los sesenta; ¡qué casualidad!, también la Universidad estaba atendida por los Salesianos; allí hice Maestría Industrial y en esa profesión se ha desarrollado mi vida laboral, en una empresa multinacional hasta el momento de mi jubilación.

Por motivos de trabajo, recalé en Granada, una ciudad inigualable y tuve la suerte de conocer a la que sería mi esposa. Nos casamos en el 1972.

Cuando nació nuestro hijo Óscar Manuel y a la hora de su escolarización, la elección estaba clara: ¡tenía que ir a salesianos! Fue admitido y allí comenzó seriamente nuestra andadura, de Maite y mía, en el mundo salesiano; trabajo en la AMPA, animación en el Oratorio, coordinando a nivel local los Hogares Don Bosco, grupo de teatro, en definitiva, dando lugar a lo que vendría después, nuestra vocación y nuestro compromiso como Salesianos Cooperadores.

Después de pasar por los servicios que me requirió el Centro, en el año 2001 fui elegido en la Conferencia Nacional, Coordinador Nacional de la Asociación, servicio que desempeñé durante seis años.

En el 2006, con motivo del Congreso Mundial donde se aprobó *ad experimentum* el PVA, hubo reorganización de las Regiones de los Salesianos Cooperadores, constituyéndose la Región Ibérica actual. En el Congreso Regional constituyente celebrado en diciembre del 2007, fui elegido para desempeñar el servicio de Consejero Mundial para la Región Ibérica. Respecto a mi servicio como Consejero Mundial, doy gracias a Dios por haberme permitido desarrollar esta misión. Te permite conocer a la Asociación en su integridad y quererla como algo propio que realmente es.

Nuestra Asociación está en un momento de desarrollo importante, viva, con ilusión, fuerza y esperanza. El crecimiento se materializa en el hecho de que continuamente se están produciendo nuevas Promesas y el número de aspirantes crece continuamente. Así mismo, hay que destacar que cada vez más, se llevan adelante nuevos proyectos y se está tomando conciencia de que los mismos sean proyectos comunes de los Centros.

En general, los Centros son fuente de crecimiento personal, espiritual, comunitario, misionero. Con conciencia clara de lo que nos exige ser Salesiano Cooperador y el PVA. Quizá nos falte dar forma a nuestra preocupación por los jóvenes y plasmarlo en acciones concretas que verdaderamente nos lleven a ellos.

A nivel provincial, es una realidad que hay preocupación y se está trabajando muy bien en el servicio a los Centros, atendiendo a cuantas necesidades surgen y apoyando en el logro de los objetivos.

Si tengo que destacar una realidad generalizada a todos los niveles: es la escasa disponibilidad existente para asumir servicios para la Asociación: Local, Provincial, Nacional y Mundial. Cuesta mucho trabajo que los hermanos se ofrezcan y acepten esas responsabilidades.

A nivel mundial las realidades son muy diferentes. La Asociación en general, continúa en un proceso de consolidación y crecimiento. En la actualidad somos 92 provincias distribuidas en 11 regiones. El número de cooperadores está entorno los 27.000, aunque la cifra exacta es difícil de conocer por las dificultades de varias regiones al elaborar sus censos.

Como aspectos positivos una mejora sustancial en todos los aspectos de la vida de los Centros, superando viejas estructuras y un crecimiento significativo en la solidaridad económica, así como la relación con la Familia Salesiana.

Como aspectos negativos, un nivel de pobreza muy grande, lo que influye en la corresponsabilidad y solidaridad; la comunicación es deficiente motivado por las diferentes lenguas de una misma región; desconocimiento por parte de los delegados/as de la Asociación; dificultad en la asunción de misiones; desconocimiento general del PVA; los jóvenes no tienen conciencia y ven al SSCC como una actividad.

Por último, quiero destacar la integración de Portugal en la Región. Es una realidad que formamos una Región con un presente muy bueno y un futuro extraordinario.

Gracias a todos vosotros por poner cada uno vuestro granito de arena para conseguir que nuestra Asociación sea, como nos dijo el Rector Mayor, el futuro de esta gran Familia Salesiana.

Antonio Marzo

